

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor
Justitie

datum 15 maart 2011

Betreffende wetsvoorstel:

32015

Wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, de wet op de jeugdzorg en de Pleegkinderenwet in verband met herziening van de maatregelen van kindbescherming

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 15 maart 2011 met algemene stemmen aangenomen door de Tweede Kamer.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Artikel I , onderdelen Ga, H, J en U

Artikel II , onderdeel A

Artikel III , onderdeel A

40 (Dijsselbloem en van Toorenburg)

Dit amendement beoogt de bestaande kindbeschermingsmaatregelen uit te breiden met een lichte en gerichte maatregel. Het amendement komt in aanvulling op de amendementen Van der Burg en Bontes (10), Bontes en Van der Burg (25), Van der Burg en Bontes (24). Gelet op deze duidelijke samenhang zijn in dit amendement de betrokken wetswijzigingen eveneens opgenomen in de onderdelen II tot en met V.

In het Burgerlijk Wetboek is de grondslag voor het nemen van kindbeschermingsmaatregelen gedefinieerd als "ernstige bedreiging van de

Amendementen zijn in volgorde van stemming- op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → 20. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 15 maart 2011

blad 2

ontwikkeling van het kind". Wetsvoorstel 32015 schrapt de toevoeging "ernstig". De amendementen 10, 25 en 24 van Van der Burg en Bontes brengen deze toevoeging weer terug in de wet. Aannee van deze amendementen bestendigt de situatie dat de huidige, relatief zware kinderbeschermingsmaatregelen pas bij ernstige bedreigingen kunnen worden ingeroepen.

Onderhavig amendement regelt daarnaast dat indien er nog geen sprake is van een "ernstige bedreiging" maar wel van een "bedreiging", de kinderrechter al een lichtere maatregel ter opgroei-ondersteuning kan opleggen. Deze maatregel is in zijn impact minder vergaand dan een ondertoezichtstelling (OTS), uithuisplaatsing of ontheffing/ontneming van het ouderlijk gezag. Het gaat om een gerichte maatregel, passend bij de aard en omvang van de bedreiging. De kinderrechter benoemt in zijn/haar beschikking de concrete bedreiging aan alsmede het oogmerk van de gerichte maatregel. De maatregel kan zich richten op de minderjarige of op de ouders of op beiden. Vandaar de term opgroei-ondersteuning (in plaats van opvoedingsondersteuning). Ouders en minderjarige zijn verplicht mee te werken. Bureau Jeugdzorg stelt een plan op en ziet toe op de uitvoering van de maatregel. Het kan onder andere gaan om verplichte deelname aan opvoedingsondersteuning, verplichte acceptatie van coaching of advies, deelname aan gedragstherapie of training. In het Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg zullen de kwaliteitseisen hiervoor moeten worden uitgewerkt.

De lichte, gerichte maatregel is uiteraard tijdelijk. De maatregel kan éénmalig worden verlengd en wordt dus maximaal 2 jaar ingezet. Of de maatregel is succesvol en kan uiterlijk na 2 jaar worden beëindigd of deze is niet succesvol. Wanneer de maatregel binnen de gestelde termijnen geen effect sorteert, kan alsnog een zwaardere kinderbeschermingsmaatregel als ondertoezichtstelling worden uitgesproken. Hetzelfde procesrecht is van overeenkomstige toepassing als bij een OTS.

In stemming komt het amendement-Dijsselbloem/Van Toorenburg (stuk nr. 40, I) tot het invoegen van onderdeel Ga.

Aangenomen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66, CDA en PVV

Artikel I, onderdeel H, artikel 255

10 (Van der Burg en Bontes)

De grond van OTS is volgens het voorstel wanneer een minderjarige zodanig opgroeit dat hij in zijn ontwikkeling wordt bedreigd (i.t.t. de huidige wetgeving waarin hij ernstig in zijn ontwikkeling wordt bedreigd). Hierdoor kunnen kinderen met relatief lichte problemen ook onder toezicht gesteld worden.

Er zijn meerdere redenen om de werking van OTS niet uit te breiden naar kinderen met relatief lichte problemen:

1. Uit onderzoek blijkt dat de OTS weinig effectief is (slechts in 28% van de gevallen is verbetering opgetreden) en dat kinderen met de zwaarste problemen het meest baat lijken te hebben bij OTS (zie MvT pagina 4). Uitbreiding naar de lichtere gevallen lijkt dus niet effectief te zijn.
2. De uitvoering van de jeugdzorg is niet op orde en kinderen krijgen nu al niet de zorg die zij nodig hebben. Een uitbreiding van de doelgroep zet de uitvoering nog verder onder druk.

datum 15 maart 2011

blad 3

Gegeven de tekortschietende effectiviteit van OTS en uitvoering van de jeugdzorg is uitbreiding van ingrijpen in gezins- en familielevens middels OTS niet gerechtvaardigd. Ook in het advies van de Raad van State wordt hierop gewezen.

Dit amendement is erop gericht deze verruiming naar de lichtere gevallen tegen te gaan door toevoeging van het woord «ernstige» aan het betreffende artikel. De overige aanpassingen in de grond van de ondertoezichtstelling blijven ongewijzigd. Hetzelfde geldt voor de aanpassingen met het oog op de transparantie van de uitvoering van de maatregel.

Aangenomen. Voor: PvdD, PvdA, GroenLinks, D66, VVD, SGP, ChristenUnie en PVV

Artikel I, onderdeel H, artikel 262a

23 → 30 → 39 → 41 (Voordewind c.s.)

Dit amendement beoogt ouders, familieleden en anderszins direct betrokkenen de mogelijkheid te geven om voor of tijdens een ondertoezichtstelling (OTS) zelf een plan op te stellen. Op deze manier wordt een beroep gedaan op direct betrokkenen om mee te denken en mee te helpen aan een oplossing. Burgers zijn in veel gevallen zeer wel in staat verantwoordelijkheid te nemen voor problemen in eigen familie- of vriendenkring. Sociale samenhang draagt daarnaast bij aan het welzijn van kinderen. Door vormen van hulp van betrokkenen en steun uit directe kring kan bovendien uithuisplaatsing worden afgewend en wordt netwerkpleegzorg bevorderd.

Als voorbeeld dient de zogenaamde Eigen Kracht-conferentie, waarbij het familie- en vriendennetwerk onder leiding van een onafhankelijk coördinator zelf een plan opstelt en uitvoert. Daarmee komt de regie bij de burger te liggen. Gebleken is dat de eigenaar van het probleem, samen met eigen mensen, ook de sleutel voor de oplossing in handen heeft. Daarbij kan de kennis en bijstand van jeugdzorgprofessionals worden ingeroepen.

Door de wijzigingen die door het amendement in het wetsvoorstel worden aangebracht, stelt Bureau Jeugdzorg altijd als eerste stap in de uitvoering van de ondertoezichtstelling het gezin in de gelegenheid een plan van aanpak op te stellen, tenzij – kort gezegd – de veiligheid van het kind dit niet toelaat. Als een geschikt plan van aanpak tot stand is gekomen, geldt dit plan als het hulpverleningsplan bedoeld in artikel 13, derde lid, van de Wet op de jeugdzorg. De Wet op de jeugdzorg stelt aan een dergelijk plan en in het bijzonder de totstandkoming hiervan een aantal eisen, wat het Bureau Jeugdzorg kan laten meewegen bij de beoordeling van de geschiktheid van het plan. Indien Bureau Jeugdzorg bij dit oordeel tot de conclusie komt dat het plan ongeschikt is, brengt zij de ouder of ouders hiervan op de hoogte, en stelt zij hen in de gelegenheid om alsnog een geschikt plan in te dienen. Indien nadien wederom geen geschikt plan wordt ingediend, stelt Bureau Jeugdzorg alsnog zelf een hulpverleningsplan op. Mocht er verschil van mening zijn of het plan van aanpak de concrete bedreigingen van het kind zoals die zijn vastgesteld bij de oplegging van de ondertoezichtstelling wegneemt, dan kan de ouder met gezag of de minderjarige dit geschil eventueel aan de kinderrechter voorleggen. Aangezien het een OTS betreft, blijft de gezinsvoogd toezicht houden op de veiligheid en ontwikkeling van het kind. De gezinsvoogd heeft de mogelijkheid om voor de conferentie een kader te stellen waar het door de ouders, minderjarige en direct betrokkenen gemaakte plan aan moet

datum 15 maart 2011

blad 4

voldoen en het achteraf daaraan te toetsen. In Nederland zijn tot nu toe bijna alle plannen die op deze wijze tot stand kwamen, door de hulpverleners geaccepteerd als veilig voor de jeugdige.

Met algemene stemmen aangenomen

Artikel I, onderdeel H, artikel 262a

19 → 26 → **38** (Van Toorenburg)

Gedurende de uitvoering van de ondertoezichtstelling is het mogelijk dat er tussen ouders, kinderen, pleegouders of zorgaanbieders verschillen van mening ontstaan over de aanpak van de problemen. Soms lukt het niet om die problemen op te lossen en verschillen van mening in goed overleg te overbruggen, hetgeen als gevolg heeft dat het conflict een goede samenwerkings- of vertrouwensrelatie tussen de betrokkenen in de weg staat en de behartiging van de belangen van de minderjarigen kan belemmeren. Om deze reden wordt voorgesteld om een geschillenregeling in te voeren naar analogie van de regeling zoals deze nu bestaat voor de ouders met gezag om een geschil over de uitoefening van het gezag voor te leggen aan de kinderrechter (artikel 253a). Krachtens de nieuwe regeling krijgen het Bureau Jeugdzorg, de minderjarige van twaalf jaar of ouder, de ouders met gezag, de pleegouders en de zorgaanbieder waar het kind verblijft de mogelijkheid om geschillen voor te leggen aan de kinderrechter. Het betreft een verzoekschriftprocedure (met verplichte procesvertegenwoordiging) waardoor een drempel wordt ingebouwd en niet ieder klein geschil aan de kinderrechter zal worden voorgelegd. Advocaten kunnen een zeeffunctie vervullen bij geschillen en oplossingen aanreiken waardoor een gang naar de rechter niet meer nodig is.

Van de geschillenregeling zijn geschillen rondom gedragingen als bedoeld in artikel 67, eerste lid, onder b, van de Wet op de jeugdzorg uitgesloten. Over deze gedragingen kan op grond van hoofdstuk XII van de Wet op de jeugdzorg een klacht worden ingediend bij een klachtencommissie.

De kinderrechter heeft de vrijheid om in concreto vast te stellen welke oplossing of regeling het best het belang van alle betrokkenen, die van de minderjarige in het bijzonder, dient. Dit in tegenstelling tot een beslissing op andere verzoeken die hem in het kader van de ondertoezichtstelling kunnen bereiken. Gezien de aard van de procedure, het is immers een geschillenregeling, ligt dit ook voor de hand. Betrokkenen hebben een verschil van mening en leggen dit aan de kinderrechter voor. De kinderrechter dient de ruimte te hebben om voorstellen van een betrokkene, niet zijnde de indiener van het verzoekschrift, te beoordelen en eventueel te volgen. Het geschil dient weggenomen te worden opdat de uitvoering van de ondertoezichtstelling verbeterd kan worden.

Aangenomen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66, SGP, ChristenUnie, CDA en PVV

datum 15 maart 2011

blad 5

Artikel I, onderdeel H, artikel 265i

17 → 18 → **28** (Kooiman)

Voor het beëindigen van de plaatsing in een pleeggezin is op dit moment geen rechterlijke toets vereist. Bureau Jeugdzorg meldt de voorgenomen beëindiging van de plaatsing van een kind in een pleeggezin aan de Raad voor de Kinderbescherming, de Raad toetst dit besluit.

Het beëindigen van een langer durende pleeggezinplaatsing, de zogeheten perspectiefbiedende plaatsing, zou echter altijd door de rechter getoetst moeten worden omdat er «family-life» in de zin van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens kan zijn ontstaan. De afweging of de pleeggezinplaatsing beëindigd moet worden hoort bij de rechter thuis, geadviseerd door de Raad voor de Kinderbescherming. Het voorgestelde artikel 265i zorgt er voor dat de rechterlijke toets niet verzekerd is. Dit amendement voorkomt dat pleegouders een «druk» zullen voelen, omdat zij weten dat een blokkering een procedure bij de rechter tot gevolg kan hebben en waarin zij zullen worden opgeroepen als belanghebbende. Dat kan schadelijk zijn voor het pleegkind en is bovendien juridisch niet juist, «family-life» dient door de rechter te worden vastgesteld en kan ook alleen door de rechter worden beëindigd. Het beëindigen van een langdurige plaatsing in een perspectiefbiedend pleeggezin moet altijd door de rechter gebeuren, niet slechts wanneer de pleegouders en beroep doen op hun blokkaderecht en bureau jeugdzorg vervolgens naar de rechter stapt om vervangende toestemming te vragen. Dit amendement zorgt ervoor dat de rechter altijd oordeelt over de beëindiging van een langer durende plaatsing in een pleeggezin. Dat kan eventueel ook zonder mondelinge behandeling indien alle belanghebbenden desgevraagd aangeven dat zij geen mondelinge behandeling van het verzoek wensen of op dit verzoek geen reactie wordt ontvangen (analoog aan het bepaalde in art. 6 van het procesreglement civiel jeugdrecht).

Aangenomen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66 en PVV

Artikel I, onderdeel J, artikel 266

11 → 13 → **25** (Bontes en Van der Burg)

In het huidige voorstel wordt in de gronden van gezagsbeëindiging en voogdijbeëindiging aangesloten bij de verruimde grond van OTS naar de lichtere gevallen. Zoals toegelicht bij ons amendement omtrent OTS is een uitbreiding van de doelgroep ongewenst. De grond van OTS hangt samen met de grond van gezags- en voogdijbeëindiging. Om de uitbreiding van de doelgroep te voorkomen en te blijven aansluiten bij de grond van OTS dienen derhalve ook de gronden van gezags- en voogdijbeëindiging aangepast te worden door toevoeging van het woord «ernstig».

Ook in dit geval heeft de strekking van het amendement slechts betrekking op het voorkomen van het uitbreiden van de doelgroep naar lichtere gevallen. Overige aanpassingen, zoals het samenvoegen van de gronden van ontheffing en ontzetting, blijven ongewijzigd.

Dit amendement wordt gewijzigd in verband met een wetstechnische aanpassing.

Aangenomen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66, VVD, SGP, ChristenUnie en de PVV

datum 15 maart 2011

blad 6

Artikel I, onderdeel U, artikelen 327 en 328

12 → 24 (Van der Burg en Bontes)

In het huidige voorstel wordt in de gronden van gezagsbeëindiging en voogdijbeëindiging aangesloten bij de verruimde grond van OTS naar de lichtere gevallen. Zoals toegelicht bij ons amendement omtrent OTS is een uitbreiding van de doelgroep ongewenst. De grond van OTS hangt samen met de grond van gezags- en voogdijbeëindiging. Om de uitbreiding van de doelgroep te voorkomen en te blijven aansluiten bij de grond van OTS dienen derhalve ook de gronden van gezags- en voogdijbeëindiging aangepast te worden door toevoeging van het woord «ernstig».

Ook in dit geval heeft de strekking van het amendement slechts betrekking op het voorkomen van het uitbreiden van de doelgroep naar lichtere gevallen. Overige aanpassingen, zoals het samenvoegen van de gronden van ontheffing en ontzetting, blijven ongewijzigd.

Dit amendement wordt gewijzigd in verband met een wetstechnische aanpassing.

Aangenomen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66, VVD, SGP, ChristenUnie en PVV

Artikel II, onderdeel aA

14 → 20 → 37 (Kooiman en Van Toorenburg)

Pleegouders worden in rechtszaken rondom hun pleegkind thans niet altijd als «belanghebbende» in de zin van artikel 798 Rv beschouwd. Hierdoor hebben zij bijvoorbeeld geen wettelijk vastgelegd spreekrecht in procedures voor de rechter. De gezinsvoogd kan dit nu wel aan de rechter verzoeken, maar een dergelijk verzoek wordt niet automatisch toegewezen.

Doordat de pleegouders niet altijd als belanghebbende worden beschouwd, worden zij dus niet altijd betrokken bij bijvoorbeeld de verlenging van de machtiging uithuisplaatsing of van de ondertoezichtstelling van hun pleegkind. Naar het oordeel van de indieners hebben kinderen die onder toezicht zijn gesteld en in een perspectiefbiedend pleeggezin verblijven er echter wel belang bij dat ook hun pleegouders bijvoorbeeld het woord mogen voeren en hun zienswijze mogen geven.

Dit amendement wijzigt artikel 798 Rv vanuit die achtergrond dusdanig dat direct uit dit artikel blijkt dat pleegouders die reeds een aanmerkelijke periode voor het kind zorgen, automatisch als «belanghebbende» dienen te worden beschouwd. Hierbij geldt als voorwaarde dat de betrokken pleegouders reeds ten minste een jaar voor de minderjarige zorgen. Voor pleegouders die korter voor de minderjarige zorgen, kan de praktijk blijven bestaan waarbij de rechter op verzoek kan beslissen hen als belanghebbende aan te merken. Door de plaatsing van artikel 798 in het Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering heeft het amendement geen gevolgen voor de kring van belanghebbenden bij scheidingszaken.

Met algemene stemmen aangenomen

datum 15 maart 2011

blad 7

Artikel III, onderdeel B, artikel 53

15 → 21 (Kooiman en Van Toorenburg)

In een gezin zijn vaak meer hulpverleners betrokken. Artsen, maatschappelijk werkers en GGZ-medewerkers zijn op dit moment niet verplicht informatie die noodzakelijk kan worden geachte voor de uitvoering van de ondertoezichtstelling te verstrekken aan de stichting die de ondertoezichtstelling uitvoert. Dit is een belemmering voor de gezinsvoogdijwerker, die eigenlijk in het belang van het kind over alle relevante informatie zou moeten kunnen beschikken. Ook hulpverleners die niet direct het kind maar bijvoorbeeld andere gezinsleden (minderjarig of meerderjarig) behandelen zouden deze informatie, wanneer het in het belang van het kind en de uitvoering van de ondertoezichtstelling is, moeten delen met de gezinsvoogdijwerker.

Dit amendement schrijft voor dat derden die beroepshalve beschikken over inlichtingen inzake feiten en omstandigheden die de persoon van een minderjarige die onder toezicht is gesteld, diens verzorging en opvoeding of de persoon van een ouder of voogd betreffen en die noodzakelijk kunnen worden geacht voor de uitvoering van de ondertoezichtstelling verplicht zijn om deze informatie te verstrekken aan de stichting die de ondertoezichtstelling uitvoert, indien de stichting hierom vraagt. De afweging om deze gegevens te verstrekken is dus weggehaald bij de «derden» zelf. De stichting kan besluiten om de gegevens te vragen, en de derden zijn dan gehouden deze te geven. De rechter kan worden ingeschakeld indien de gegevens niet verschaft worden en het artikel dus wordt overtreden.

Aangenomen. Voor: SP, PvdD, PvdA, D66, VVD, ChristenUnie en het CDA

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Artikel I, onderdeel H, artikel 255

22 (Kooiman)

De praktijk wijst uit dat ouders, als de Raad onderzoek doet naar de noodzaak een verzoek tot OTS in te dienen, veelal bereid zijn alle mogelijke hulp te accepteren om te voorkomen dat een maatregel die hun gezag beperkt wordt uitgesproken. Het komt voor dat, ondanks deze bereidheid tot acceptatie, op voorhand vaststaat dat vrijwillige hulpverlening zal falen bijvoorbeeld tengevolge van verslaving of zwakbegaafdheid, of omdat voorafgaand aan het raadsonderzoek bij herhaling hulp op vrijwillige basis is aangeboden en geaccepteerd maar steeds weer werd afgebroken op een moment dat dit voor de kinderen onacceptabel was. Het altijd eerst (opnieuw) aanbieden van hulp op vrijwillige basis kan, als blijkt dat alle middelen ter afwendig van deze bedreiging hebben gefaald, of, naar is te voorzien zullen falen, voor een kwetsbare groep kinderen ernstige en soms fatale gevolgen hebben. Dit amendement zorgt ervoor dat de oude zinsnede ook in de huidige wet blijft staan.

Ingetrokken

datum 15 maart 2011

blad 8

Artikel I onderdeel H, artikel 255a

29 (Van Toorenburg)

In de bestaande praktijk kunnen, hangende het onderzoek naar de noodzaak van een kinderschermingsmaatregel, aan ouders bepaalde voorwaarden worden opgelegd, zoals het accepteren van gezinsbegeleiding. Dit amendement strekt ertoe dat de rechter in zulke situaties een voorwaardelijke ondertoezichtstelling kan opleggen.

Ingetrokken

Artikel I, onderdeel H, artikel 265b

16 → 27 (Kooiman)

De vereiste overlegging van een indicatiebesluit als bedoeld in artikel 3 lid 3 van de Wet op de jeugdzorg zorgt voor veel bureaucratie en vertraging in de jeugdzorg, terwijl niet gebleken is dat dit indicatiebesluit de kwaliteit heeft verbeterd. Ook de parlementaire Werkgroep «Toekomstverkenning Jeugdzorg» heeft twijfel uitgesproken over nut en noodzaak van het indicatiebesluit.

Wanneer een ondertoezichtgestelde jeugdige niet langer thuis kan wonen is een uithuisplaatsing slechts mogelijk met een machtiging van de kinderrechter. De gezinsvoogdijwerker die de uithuisplaatsing voorbereidt is een professional die de minderjarige kent en weet wat deze nodig heeft, maar ook de mogelijkheden en onmogelijkheden van het veld kent. Naast de rapportage van de gezinsvoogdijwerker en de rechterlijke beoordeling heeft het indicatiebesluit hier geen meerwaarde.

Dit amendement zorgt er voor dat de kinderrechter een machtiging uithuisplaatsing kan afgeven zonder dat Bureau Jeugdzorg een indicatiebesluit heeft moeten overleggen aan de kinderrechter. Met het afschaffen van het indicatiebesluit kan kostbare tijd worden gewonnen. Om de financiering van de plaatsing te regelen, is het tevens noodzakelijk dat artikel 3 van de Wet op de jeugdzorg wordt aangepast.

Verworpen. Voor: SP, D66 en ChristenUnie

Moties

31 (Voordewind) over langdurige gezinsbegeleiding

Aangenomen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66, VVD, SGP, ChristenUnie en CDA

32 (Van der Burg) over meldingen van kindermishandeling

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, VVD, SGP, ChristenUnie, CDA en PVV

33 (Van der Burg en Bontes) over verbreding van de meldplicht

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks, VVD, CDA en PVV

34 (Kooiman) over een plan van aanpak

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66, SGP en ChristenUnie

datum 15 maart 2011

blad 9

35 (Dijsselbloem) over klachtafhandeling

Met algemene stemmen aangenomen

36 (Arib) over het wetsvoorstel over de meldcode

Aangenomen. Voor: SP, PvdA, GroenLinks, D66, VVD, SGP, ChristenUnie, CDA en PVV